

Θέματα Ἐξετάσεων Ἐαρινοῦ Ἐξαμήνου 2009 (Φιλολογικὸ ἐπὶ Πτυχίῳ)

1. Στόχοι ἀντίστασης-ἐπίθεσης στὶς ἀπότομες καὶ ποιοτικὲς μεταβολὲς ποὺ ἐκδηλώνονται μὲ τὸν Νεοελληνικὸ Διαφωτισμό.

2. Ὁ Λόγιος Ἐρμῆς: Ἐκδότες, πόροι, διάδοση.

3. Ἰακωβάκης Ρίζος Νερουλόσ, *Κορακιστικά, ἢ Διόρθωσις τῆς Ῥωμαϊκῆς Γλώσσας* (1813): Πρ. 3., σκ. 7. (ἀπόσπ.)

Αυγουστος: Σὺ χυδαῖζεις; σύ;

Σωτηριος: Ἐγὼ ὀμιλῶ τὴν Γλῶσσα τοῦ Γένους μου.

Αυγ.: Καὶ ἠθέτησας τὸ σύστημά σου; τὸ ἠθέτησας!

Σωτ.: Τὸ ἀθέτησα, καὶ τῶριξα νὰ πάη 'ς τοῦ διαβόλου τὴν μάννα, κι' ἀκόμα παρακεῖ.

Αυγ.: Βλάσφημε, ἀρνητά, ἐξωμότα, λειποτάκτα [sic], ρίψασπι! τί νομίζεις; ἂν σὺ ἔρριψας τὴν ἀσπίδα σου (καὶ μ' ὄλον ὅτι ἔπρεπε νὰ κρατῆς αὐτὴν καὶ νὰ λέγῃς ἢ τάν, ἢ ἐπὶ τᾶς), νομίζεις ὅτι ἡ Λακεδαιμῶν τῆς νέας γλώσσας ἔν ἔχει πολλοὺς τοὺς κάρρονάς σου; ὦ Πρωτόν, ὦ Κᾶνποια, ὦ Ἐντάμα, ὦ Ἀπίσως! ρίψατε κεραυνοὺς τῇ ὥρα καὶ κατακαύσατέ τον! Ἄθλιε, πῶς ἠθέλησας ν' ἀτιμήσης τὸ γῆρας σου, ν' ἀναιρέσης τὰ ὁποῖα πάμπολλα ἔγραψας, καὶ ν' ἀκυρώσης τὰ ἰδικά σου συγγράμματα τὰ τόσον ἐνδοξα καὶ περίφημα;

Σωτ.: Μ' ὄλον ὁποῦ γέρος καὶ ξώρας, πάλ' ὅμως χαίρουμ' ὁποῦ ἠῶρα τὴν Ἀλήθεια.

3.1. Τί γνωρίζετε γιὰ τὸ ἔργο ἀπ' ὅπου προέρχεται τὸ παραπάνω ἀπόσπασμα; (Ἐνταξὴ στὸ γραμματολογικὸ-ιδεολογικὸ πλαίσιο.)

3.2. ὦ Πρωτόν, ὦ Κᾶνποια, ὦ Ἐντάμα, ὦ Ἀπίσως! Νὰ σχολιάσετε τίς λέξεις ποὺ ἐπικαλεῖται ἐδῶ ὁ ὀμιλητής.

[Πρὸς ἀπάντηση 2 ἀπὸ τὰ 3 θέματα. Διάρκεια ἐξέτασης συνολικά: 3 ὥρες.]

Ἀθήνα, Δευτέρα 16 Φεβρουαρίου 2009

Θέματα Έξετάσεων Έαρινού Έξαμήνου 2009 (Φιλολογικό επί Πτυχίω)

1. Ό κοραϊσμός του Κωνσταντίνου Κούμα και ή ειδικότερη εκδήλωσή του στο έδάφιο αυτό: «άν ανάγκη μάς στενοχωρήση νά μή περιπατήσωμεν τόν ένδοξον τουτον μέσον δρόμον, ή άπάτη μάς άποπλανήση, εύκταιότερον είναι νά συγκαταβώμεν εις του όλου γένους τήν γλώσσαν, μ' όλον ότι χυδαϊκήν και βάρβαρον, παρά νά πετάσωμεν με τής φαντασίας τó πτερόν εις τήν χώραν τής άνυπαρξίας» (Σύνοψις Φυσικής: «Πρός τούς Άναγινώσκοντας», 1812).

2. Τó Κίνημα τών Κολυβάδων.

3. Άνωνύμος του 1789 / Άληθής Ιστορία (±1789): Τά Τέλη του Μοναχού Παγκράτιου

Μόλις είχαμε έβγει από την θύραν του κάστρου, όταν έθεωρήσαμεν μία άγέλη λαού, ένα καλόγερον δεμένον, τόν όποϊον επήγαιναν νά καύσουν. Δέν άργήσαμεν νά τόν γνωρίσωμεν, ήταν εκείνος ό προρρηθείς Παγκράτιος, όπου τόν μακαρίτην έξομολόγησεν. Έρωτήσαμεν τó αίτιον. Μάς είπαν ότι ό άγιος πάτερ ήθέλησε νά άνακαινίση τήν έργασίαν τών άγίων Σοδομίτων. Ό πασα Διάβολος άρχισε νά τούς άποδείχνη, διαφενταίνοντάς τον, ότι αύτή είναι μία συνηθισμένη δουλειά τών πατέρων του Άγίου Όρους, και δέν πρέπει νά παιδευθῆ τινάς, ακολουθών τήν μόδαν του τόπου του και πατρίδος του. Οί αίρετικοί καλθίνοι δέν ήθέλησαν νά δώσουν άκρόασιν, και έκαυσαν τόν άγιον πνευματικόν, λέγοντες πως όλους εκείνους τούς άγίους άγιορείτας τούς έκαιον, άν ήτον εις τήν έξουσίαν των. (Ώ τί μεγάλη βλασφημία!) Ό κύρ μακαρίτης Παγκράτιος επήγε έν κόλποις Άβραάμ.

3.1. Τί γνωρίζετε για τó έργο; (Ένταξη στο γραμματολογικό πλαίσιο.)

3.2. Ποιός είναι ό ειδικότερος στόχος του συγγραφέα στην παραπάνω περικοπή;

3.3. Τó ρητορικό σχήμα όπου κυρίως καταφεύγει ή σάτιρα του Άνωνύμου είναι ή φραστική ειρωνεία. Δώστε τρία παραδείγματα, διατυπώνοντας και τήν πραγματική κρίση του γράφοντος σε κυριολεκτικό επίπεδο.

[Πρός άπάντηση 2 από τά 3 θέματα. Διάρκεια εξέτασης συνολικά: 3 ώρες.]

Άθήνα, Πέμπτη 5 Μαρτίου 2009